

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin »inne rodzaje papierów wartościowych« występujący w art. 13 część B lit. d) pkt [5] szóstej dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾ (obecnie od dnia 1 stycznia 2007 r. art. 135 ust. 1 lit. f) ósmej dyrektywy 2006/112/WE⁽²⁾ w zmiennej wersji) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on kartę Granton, którą można przenieść na osobę trzecią i która jest wykorzystywana do (częściowej) zapłaty za towary i usługi, a jeśli tak, to czy wystawianie i sprzedaż takiej karty są zwolnione z podatku obrotowego?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy termin »inne papiery handlowe« występujący w art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG (obecnie od dnia 1 stycznia 2007 r. art. 135 ust. 1 lit. d) ósmej dyrektywy 2006/112/WE w zmiennej wersji) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on kartę Granton, którą można przenieść na osobę trzecią i która jest wykorzystywana do (częściowej) zapłaty za towary i usługi, a jeśli tak, to czy wystawianie i sprzedaż takiej karty są zwolnione z podatku obrotowego?
- 3) Jeżeli karta Granton jest »innym papierem wartościowym« lub »innym papierem handlowym« we wskazanym powyżej rozumieniu, to czy okoliczność, że w praktyce iluzoryczne jest pobieranie przy okazji korzystania z tej karty podatku obrotowego od (stosunkowej części) wynagrodzenia uiszczanego za kartę, ma znaczenie dla kwestii, czy jej wystawianie i sprzedaż są zwolnione z podatku obrotowego?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 17 października 2012 r. — ATP Pension Service A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-464/12)

(2013/C 9/52)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ATP Pension Service A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli państwo członkowskie uznaje za specjalne fundusze inwestycyjne podmioty wskazane w pkt 2 niniejszego odesłania prejudycjalnego, czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru należy interpretować w taki sposób, że pojęcie »specjalne fundusze inwestycyjne, określone przez państwa członkowskie« obejmuje fundusze emerytalne takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym i posiadające następujące cechy charakterystyczne:
 - a) zwrot uzyskiwany przez pracownika (klienta funduszu) jest uzależniony od zwrotu z dokonanych przez fundusz emerytalny inwestycji,
 - b) pracodawca nie ma obowiązku uiszczania dodatkowych składek mających na celu zapewnienie klientowi funduszu zwrotu w konkretnej wielkości,
 - c) fundusz emerytalny dokonuje zbiorowych inwestycji zgromadzonych środków na zasadzie rozłożenia ryzyka,
 - d) przeważająca część wpłat jest dokonywana do funduszu inwestycyjnego na podstawie układów zbiorowych zawartych pomiędzy organizacjami zrzeszającymi pracodawców i pracowników, a nie — wskutek indywidualnych decyzji poszczególnych pracowników,
 - e) poszczególny pracownik może indywidualnie postanowić, że będzie on uiszczać dodatkowe składki na fundusz emerytalny,
 - f) osoby prowadzące samodzielną działalność gospodarczą, pracodawcy i członkowie kadry kierowniczej mogą postanowić, że będą oni uiszczać składki na fundusz emerytalny,
 - g) z góry określona część uzgodnionych w układzie zbiorowym pracowniczych oszczędności emerytalnych jest przeznaczona na dożywotnie świadczenie emerytalne,
 - h) klienci funduszu pokrywają koszty jego funkcjonowania,
 - i) wpłaty do funduszu emerytalnego mogą zostać do pewnego pułapu odliczone od podatku dochodowego,
 - j) wpłaty do indywidualnego (prywatnego) programu emerytalnego, także tego prowadzonego przez instytucję finansową, w ramach którego są mogą one być inwestowane w specjalny fundusz inwestycyjny, mogą zostać odliczone od podatku dochodowego w takim samym zakresie jak wskazano w lit. i) powyżej,

- k) korelatem odliczeń przysługujących w przypadku uiszczania składki emerytalnej jest opodatkowanie wypłaconych z programów emerytalnych kwot, oraz
- l) zaoszczędzone środki mogą zostać co do zasady wypłacone po osiągnięciu wieku emerytalnego?
- 2) Jeśli na pierwsze pytanie należy odpowiedzieć twierdząco; czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zarządzanie” obejmuje usługę taką, jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?
- 3) Czy dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego) należy w związku z art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy uznać za pojedynczą usługę czy też raczej za kilka odrębnych usług, które należy oceniać każdą z osobna?
- 4) Czy art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że ustanowione w tym przepisie zwolnienie z podatku VAT transakcji dotyczących płatności lub przelewów obejmuje dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?
- 5) Jeśli na czwarte pytanie należy odpowiedzieć przecząco, czy art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że ustanowione w tym przepisie zwolnienie z podatku VAT transakcji dotyczących rachunków depozytowych i bieżących obejmuje dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausybės administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 października 2012 r. — Juvelta UAB przeciwko Lietuvos prabavimo rūmai

(Sprawa C-481/12)

(2013/C 9/53)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausybės administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juvelta UAB

Druga strona postępowania: Lietuvos prabavimo rūmai

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on uregulowania krajowego stanowiącego, iż w celu sprzedaży na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wyrobów ze złota przywiezionych z innego państwa członkowskiego, których wprowadzenie na rynek tego państwa członkowskiego (wywozu) jest dozwolone, wyroby te muszą być ocechowane znakiem niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskie, który potwierdza, że wyrób go noszący został skontrolowany przez ten urząd, i w którym podane są informacje zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu dotyczące próby wyrobu, w razie gdy takie informacje dotyczące próby są podane w oddzielnym i dodatkowym znaku lub oznaczeniu wykonanym na tym samym wyrobie ze złota?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze jest istotne, że — tak jak w rozpatrywanym przypadku — dodatkowe oznaczenie dotyczące próby wyrobów ze złota, które jest podane na wyrobach i jest zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu (na przykład oznaczenie trzema cyframi arabskimi „585”), nie zostało dokonane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, ale informacje podane w tym oznaczeniu odpowiadają co do treści informacjom widniejącym w oznaczonej na tym samym wyrobie cesze niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskiego wywozu (na przykład stosowane przez państwo wywozu oznaczenie cyfrą arabską „3” oznacza w szczególności na mocy ustawodawstwa tego państwa próbę 585)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov (Słowacja) w dniu 29 października 2012 r. — Peter Macinský, Eva Macinská przeciwko Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Sprawa C-482/12)

(2013/C 9/54)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Prešov

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Peter Macinský, Eva Macinská

Strona pozwana: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.